

De rikes eller de fattiges visjon?

Nylig var en lang rekke verdensledere samlet i New York i anledning «Bærekraftig utvikling»-konferansen. Norge stilte med både kongelige, statsminister, utenriksminister, utviklingsminister og klimaminister. Den lange lederrekken viser hvor avgjørende det er å lykkes med å innfri de globale bærekraftmålene innen 2030. Afrika er og blir et nøkkelkontinent for suksess.

I 2015 skjedde noe som forhåpentligvis vil omtales som en milepæl for menneskeheten i historiebøkene til mine barnebarn. Verdenssamfunnet ble enige om 17 mål som alle nasjoner forpliktet seg til. FNs bærekraftmål danner grunnlaget for en felles plan som kan gjøre oss til generasjonen som avslutter ekstrem fattigdom og urettferdighet. Målene gir oss en ny måte å betrakte verden på ved å viske bort skillet mellom «utvikler» og «underutviklet». Bildet forandres til en verden som samarbeider for å løse menneskehetens største utfordringer.

Mange tidligere utviklingsland og fattige regioner har hatt en positiv utvikling de siste 50 årene. På verdensbasis sank antall ekstremt fattige med 1 milliard fra 1990 til 2015. I samme tidsrom økte antall ekstremt fattige i Afrika sør for Sahara med over 100 millioner, og utgjør nå 400 millioner mennesker. I 1990 levde 15 % av verdens ekstremt fattige i denne regionen. Innen 2030 kan det bli 90 % dersom utviklingen ikke stanses. Vi har drøyt ti år igjen på å lykkes med å innfri bærekraftsmålene 2030. Foreløpig gjenstår mangt og mye.

Nylig ble jeg inspirert og utfordret av en historie som Hans Rosling, professor i global helse, forteller i boken «Factfulness». Rosling ble verdenskjent for sine alternative innfallsvinkler til å definere behov og virkemidler for å gjøre verden til et bedre sted.

I boken forteller Rosling om en samtale som inntraff på en utviklingskonferanse hvor han var gjestetaler i 2013. Konferansen «Afrikas renessanse og agenda for 2063» ble arrangert av den afrikanske union, og samlet 500 kvinnelige ledere fra hele kontinentet. I talen formidlet Rosling hvordan ekstrem fattigdom kunne utryddes fra Afrika i løpet av 20 år. På første rad satt lederen for unionen, Nkosazana Dlamini-Zuna. Etter møtet takket hun Rosling for talen. «Hva synes du?» spurte Rosling i håp om ros. Den mektige afrikanske kvinnens svar overrasket ham: «Tallene dine var godt illustrert og du er en dyktig taler - men du mangler en visjon,» sa hun.

«Mener du at jeg mangler visjon? Jeg fortalte jo at ekstrem fattigdom kunne utryddes i løpet av 20 år?» utbrøt Rosling i vantro. «Ja, du fortalte at ekstrem fattigdom kunne bekjempes - men så stoppet du der. Tror du afrikanere vil slå seg til ro med å utrydde ekstrem fattigdom, for så å leve lykkelig i vanlig fattigdom?»

Nkosazana fortsatte: «I slutten av talen sa du at du håper barnebarna dine vil komme som turister til Afrika og reise med våre nye høyhastighetstog. Hva slags visjon er det? Det er jo bare en videreføring av europeiske prosjekter.» Rosling forteller at Nkosazana stirret han dypt inn i øynene og uttalte: «Det er *mine* barnebarn som skal besøke *ditt* kontinent og reise med *deres* høyhastighetstog og besøke hotellet dere har hugget ut i is der oppe i nord. Det vil ta lang tid, mange kloke beslutninger og store investeringer – det vet jeg. Men min visjon

for Afrika er at om femti år vil vi være velkomne som turister i Europa, og ikke som uønskede flyktninger.»

Etter å ha utfordret han med disse ordene, brøt unionslederen Nkosazana Dlamini-Zuna ut i et stort smil og inviterte den svenske professoren på kaffe.

Jeg har grublet mye rundt denne historien og jeg tror unionslederen peker på et viktig poeng. Det er åpenbart at verdens fattigste vil ha det som oss i den vestlige verden, men hvor langt ut av fattigdom ønsker vi at de skal komme når det truer klima og vår egen velstand? Er vi villig til å dele på vår velstand?

Jesu ord om å elske min neste som meg selv er radikale i denne sammenheng og er drivkraften til mange av de frivillige som arbeider hos Mercy Ships. Jeg ønsker også at dette skal være min drivkraft i mine daglige gjøremål og prioriteringer.